

ДОБРИ ЖОТЕВ КЕНТАВЪР

chitanka.info

На Йордан Милтенов

*От зори моят кон неотклонно ме носи,
от зори с устремени зеници,
със задъхани ноздри и пламнали хълбоци
прокопитва пръстта.*

Моят кон!

*От зори като в сън по земята препуска,
роши грива и цвили настръхнал.
И се блъска в лицето ми вятърът,
и пробягват тревите под нас,
и ме няма, където съм бил,
и копита, копита, копита кънтят.*

Моят кон!

*От зори устремен, не поспря, а наоколо
върхове светлоутринни кимат,
белогриви крайбрежия викат сърцето ми,
дърпат погледа кротки реки.
Колко пъти напусто и исках, и молах
да останем под светлия връх,
да останем край белия залив,
сред разстланата речна лъка.
Да останем за ден, щом не можем завинаги,
да останем за час,
да останем за миг.*

Моят кон!

Призори беше бял като пролетен облак.
Вече цял почерня.
Само пяната бяла се стича по него.
А насреща ни черно небе се кълби,
вдига ръст, шири паст непрогледна
и приижда, приижда, приижда!
„Не! Не искам! Върни се!
Гибел крие проклетото черно небе!“
Как да спре? Как да спре?! — По петите му
кървави
се огъва камшик и го цели,
се устрелва камшик и го гони
и свисти, и свисти, и свисти.

Моят кон!

Ако можех да скоча за миг от гърба му
и да тръгна обратно!
Бих летял ден след ден със отприщени стъпки
към земята на светлия връх.
Бих вървял живот с изранени крака
към морето със белия залив.
Бих пълзял векове с изподрани ръце
към разстланата речна лъка.
Ако можех да скоча!... Но мога ли?
Като древен кентавър съм сраснал със коня,
а със пътя си сраснал е той.

Моят кон!

Ето вече далечното черно небе
идва близо, по-близо, по-близо.
Неусетно ни дръпват недрата му мъртви.
Като сприя се врязваме в него.
Викам „спри“, а не чувам гласа си.
И слепеят очите ми,
и разтапя се конят,

и разтапям се аз.

Моят кон! Моят кон!

*Бе ли той, или не? Бях ли аз, или не?
Само странни еха,
само сетни еха
от умиращо някъде, някога цвилене
и тътнеж на копита, копита, копита!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.